

Slujiri arhieresti în Mitropolia Moldovei și Bucovinei

În prima duminică din Postul Mare, *Înalt Preasfințitul Părinte Teofan, Arhiepiscopul Iașilor și Mitropolitul Moldovei și Bucovinei*, alături de *PS Calinic Botoșaneanul, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Iașilor*, va săvârși Sfânta Liturghie în Catedrala mitropolitană din Iași, iar *IPS Pimen, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților*, va sluji la Catedrala arhiepiscopală din Suceava. *PS Corneliu, Episcopul Hușilor*, va săvârși Sfânta Liturghie la Catedrala episcopală din Huși, iar *PS Ioachim Băcăuanul, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului*, va sluji la Catedrala arhiepiscopală din Roman. (C.C.)

„Dacă bați la ușa pocăinței, ți se deschide ușa împărăției cerurilor“

Înalt Preasfințitul Părinte Teofan, Arhiepiscopul Iașilor și Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a săvârșit în urmă cu două zile, la Catedrala mitropolitană din Iași, ultima parte a Canonului Mare al Sfântului Andrei Criteanul. La această slujbă au participat preoții și diaconii slujitori ai Catedralei, dar și numeroși credincioși.

de Constantin CIOFU

Ieșenii s-au rugat joi-seară alături de *Înalt Preasfințitul Părinte Teofan*, în cadrul slujbei Canonului Mare. La final, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei a adresat credincioșilor prezenți un cuvânt de învățătură în care a vorbit despre calea pocăinței „care-l duce pe om la Dumnezeu”. „Sfântul Andrei Criteanul a sintetizat în rugăciunea Canonului Mare tot dorul omului după Dumnezeu, a conștientizat, parcă, precum puțini în istorie, că taina pocăinței este calea care îl duce pe om la Dumnezeu. În nici o altă slujbă a Bisericii nu se rosteste de mai multe ori, precum în această cântare a Canonului Mare, rugăciunea «Miluiește-mă, Dumnezeule,

miluiește-mă». Sf. Andrei Criteanul a înțeles că fără pocăință nu există cale spre împărăția cerurilor, preluând cuvintele Mântuitorului și ale Sfântului Ioan Botezătorul: «Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor». Cele șapte săptămâni de post constituie răstimpul în care omul, ajutat de slujbele Bisericii, de rugăciunile din această perioadă, poate să înțeleagă taina pocăinței. Când omul își recunoaște starea de păcat în care a ajuns, se află în adevăr. Dumnezeu cunoaște starea de mântuire, de înălțare, de bucurie, de rugăciune în care ne aflăm. Când omul își pleacă genunchii la

pământ și simte că este cel mai păcătos dintre toți, se descoperă pe sine într-un adevăr”, a spus IPS Teofan, care a continuat să sublinieze importanța pocăinței în viața noastră.

Ce înseamnă să fii sărac cu duhul

„Căința este importantă în această perioadă și, în general, în viața creștinului, pentru că ne ajută să dobândim «sărăcia duhovnicească» (Tricântarea a XIX-a, Canonul Sfântului Andrei Criteanul), iar Hristos Domnul fericește pe cei care dobândesc această stare: «Fericiți

cei săraci cu duhul, că acelora este împărăția cerurilor». Săracul cu duhul este cel care prin pocăință adâncă a dobândit sărăcia duhovnicească, fiind dezbrăcat de mândrie. Starea de pocăință este armă împotriva mândriei. În Evanghelia care s-a citit astăzi la slujba Pavcerniței, Mântuitorul spune: «Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide». Dacă bați la ușa pocăinței, ți se deschide ușa împărăției cerurilor. Dacă ceri pocăință, harul lui Dumnezeu se coboară peste tine și, astfel, vei cunoaște cât de bun este Domnul”, a mai spus Mitropolitul Moldovei și Bucovinei. ✠

PE SCURT

Dezbateri dedicate Duminicii Ortodoxiei la Biserica Curelari

Biserica „Pogorârea Sfântului Duh” - Curelari din Iași, în parteneriat cu Asociația Ortodoxă „Oastea Domnului”, organizează în Duminica Ortodoxiei, începând cu ora 17.00, o dezbateri cu tema „Cum înțelegem Ortodoxia astăzi”. Vor fi dezbătute următoarele subiecte: „Ce este Ortodoxia?”, „Răspunsurile și darurile Ortodoxiei pentru lumea de astăzi”, „Ortodoxie și ortopraxie”, „Calea duhovnicească Oastea Domnului, misionarism laic în Biserica Ortodoxă Română”. La finalul întâlnirii vor fi adresate întrebări pe marginea temelor abordate. Invitații la această dezbateri vor fi pr. Constantin Sturzu, consilierul Sectorului Cultural și comunicații media al Arhiepiscopiei Iașilor, protos. Hrisostom Rădășanu, consilier al Sectorului Învățământ și activități cu tineretul al Arhiepiscopiei Iașilor, și pr. Dragoș Bahrim, directorul Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sf. Vasile cel Mare” din Iași. (C.C.)

Campania „Alături de voi” la Suceava

Comitetul parohial al Bisericii „Sf. Trei Ierarhi” din Suceava, sub îndrumarea părintelui paroh Dragoș Buta, va întreprinde în Postul Mare mai multe acțiuni filantropice. Astăzi, după slujba Sfintei Liturghii, vor fi ajutați mai întâi credincioșii săraci și bolnavii parohiei, după care se va merge la pacienții de la Spitalul Vârfu Câmpului, care vor primi alimente, haine, lenjerie de pat și veselă. „Vom trece apoi pe la căminele de copii de la Adâncata, Șcheia și Mihoveni. Măine, după Sfânta Liturghie vom merge la Azilul de bătrâni de la Bogdănești, aflat în grija Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, și la Spitalul Sasca. Ne-am propus această campanie de ajutorare a celor săraci pentru ca jertfa Postului Mare să fie însoțită de milostenie, după cum ne învață Mântuitorul Iisus Hristos”, a declarat pr. paroh Dragoș Buta. (C.C.)

MEDITAȚIA ZILEI

Dumnezeu Se bucură când ne aducem aminte de El, măcar și la vreme de încercare

Perioada postului este, pentru suflet, ca un teren mult roditor: răsădești, împreună cu osteneala postirii, faptele vrednice de pocăință și milostenia, prin care, stropindu-le cu multă rugăciune, vei primi roada bucuriilor de mai târziu. În post suntem chemați a pune în practică, mai mult ca oricând, rostirea rugăciunilor, mai cu seamă a rugăciunilor de pocăință, pe care le asociem de obicei rugăciunilor de cerere, în intenția de a invoca ajutorul lui Dumnezeu pentru a recupera, repara, compensa, erorile și păcatele săvârșite. Rostite după formulările consacrate sau chiar și prin cuvinte proprii, izvorâte spontan, rugăciunile de pocăință angajează o simțire și o trăire foarte puternice, căci ele sunt însoțite de regretul pentru stările noastre de imperfecțiune. Chiar dacă, poate, am uitat să-I mai aducem rugăciuni de slavă sau am uitat să-I mulțumim pentru binele primit, totuși Dumnezeu Se bucură văzând că ne aducem aminte de El măcar și la vreme de încercare. Ideal ar fi să ne aducem aminte de El înainte de a ne copleși necazul, pe care, foarte adesea, noi înșine ni l-am pricinuit. În rugăciune e foarte

importantă sinceritatea, coerența între cuvântul rostit și fapta concretă. Se produce cu noi mereu o dedublare: atitudinea și sensibilitatea sufletească din timpul rugăciunii sunt repede înăbușite de „exigențele” manifestării sociale. Observăm, de multe ori, cum, abia ieșiți din sfânta biserică sau din casă, după ce ne-am rugat, uităm de cele ce am spus în rugăciune și ne manifestăm exact contrar. Și asta, de cele mai multe ori, pentru că ne limităm doar la dimensiunea rostirii. Dar rugăciunea nu este numai a cuvintelor, ci a întregii noastre vieți. Viața noastră e o rugăciune: e cea mai cuprinzătoare rugăciune a ființei, a existenței noastre. Vrednicul de pomenire episcop Antonie Plămădeală, într-una din scrierile sale, utilizează sintagma „a te ruga cu mâinile” - adică și munca poate fi o rugăciune: rugăciunea trupului. Iată cum toată manifestarea noastră e rugăciune, nu numai cuvintele pe care le rostim. Să nu ne amăgim cu această aparență, că ne facem datoria față de Dumnezeu rugându-ne dimineața, seara și la momentele convenite, iar, în rest, viața noastră curge altfel. Dincolo de cadrul intim al rugăciunii

personale, avem nevoie să participăm și la rugăciunea în comun a Bisericii. Captat însă de frumusețea slujbei ortodoxe și bogăția de imagini a iconografiei și imnografiei, în sfântul lăcaș, gustul estetic te face să privești distant, ca la spectacol, ceea ce e o gravă confuzie, periculoasă pentru conștiință. Cel mai minunat spectacol pe care îl prilejuiește rugăciunea în comun se petrece în sufletul celui ce participă la o astfel de rugăciune. Dacă, plecând de la biserică, ești hotărât ca să devii mai bun, să lepezi răul și păcatele care te leagă, toate frumusețile pe care le-ai văzut nu au rămas doar obiect de admirație, ci ele vor rodi în tine alte frumuseți. O astfel de rugăciune trezește în suflet cele mai înalte simțăminte omenești. De aceea, adevărata trăire a rugăciunii este greu de cuprins în cuvinte. Sunt încă mulți creștini ce nu știu să se roage, adesea chiar argumentându-și scripturistic ignoranța (Matei 6, 7). Abia la vreme de încercare descoperim cât e de important să știi a te ruga. De aici, necesitatea de a învăța pe de rost măcar Rugăciunile Începătoare. Câți dintre noi le știm și le rostim? Este foarte im-

portant ce rugăciuni rostim și, mai cu seamă, cum le înțelegem. Iar dacă nu știi face început cum se cuvine rugăciunilor tale, cum poți să știi continuarea lor? Poți, oare, să te simți în preajma lui Dumnezeu, dacă nu ai pus început rugăciunii tale prin invocarea Duhului Sfânt? Și încă un aspect: rugăciunea se face cu cuviință, cu simțire și cu înțelegere. Ea trebuie să angajeze întreaga noastră ființă. Să nu ne ascundem în spatele unei rostiri mecanice, căci rugăciunea spusă cu simțire are un profund caracter educativ și formator, reflectându-se binefăcător în toate realizările noastre. De ce icoanele sunt purtătoare de har și făcătoare de minuni? Pentru că într-o astfel de icoană se concentrează multă rugăciune: a pictorului, care mult s-a rugat și a postit până a pictat-o, a bisericii, ce 40 de zile a adăpostit-o în altarul sfânt, a preotului, care, rugându-se, a sfințit-o, dar și a miilor de credincioși care, cu inimă smerită și nădejde, au înngenuncheat de-a lungul timpului în fața ei, rostind cu lacrimi rugă sfântă. Iar dacă o icoană poate dobândi atâta har, cu cât mai mult va dobândi cel care se roagă! (pr. Mihai MĂRGINEANU, parohia Toma Cozma din Iași)